

dre. Generaldirektøren, som man stedse taler om, havde i det Aar, jeg tiltraadte, 70 Portioner, fik i det første Aar, jeg havde med det at gøre — for Resten efter Generaldirektionens egen Indstilling — 60 Portioner og har i det sidste Aar kun faaet 57 Portioner, og i det sidste Aar gik ogsaa Direktørerne ned — ligeledes efter deres egen Indstilling, saa de ere ingenlunde saa pengebegærlige, som man tidt ynder at fremstille dem. Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) kom med en Bemærkning, som jeg dog haaber, at han ikke mente just, som den faldt, idet han talte om, at Statsbanernes overordnede Embedsmænd saa mere paa at faa en Smule højere Tantième end paa Mandskabets og Publikums Tarv. Det, synes jeg, er en saa streng Udtalelse, at jeg tør gaa ud fra, at det ærede Medlem ikke har ment det saa slemt, som det lød. At der fra Statsbanernes Personales Side *tænkes* paa Tantièmen, det kan man dog virkelig ikke bebrejde dem, thi det var jo netop Meningen med den, at de skulde tænke paa den som Spore til at spare, men naar man siger, at de tænke *mere* paa den end paa Mandskabets og Publikums Tarv, gaar man for vidt.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), som jeg for øvrigt ikke ser til Stede i Aften, havde ogsaa forskellige Bemærkninger at gøre til mig — jeg skal da gaa lettere hen over dem. Han talte i Aar som i Fjor om det slette Materiel, vi have her i Landet. Jeg bestrider bestemt Rigtigheden deraf. Han sagde, at det ærede Medlem for Slagelse havde anført en uendelig Mængde Eksempler derpaa. Jeg tror ikke, det ærede Medlem for Slagelse har anført noget som helst Eksempel derpaa hverken i Fjor eller i alt Fald ikke i Aar; det er ganske andre Ting, han har talt om. Men jeg tror ogsaa, det vilde blive vanskeligt. Naturligvis have vi adskilligt gammelt og forholdsvis daarligt Materiel, men vi maa dog have slidt det, vi have, op, inden vi kunne skaffe det ny, ellers bliver Økonomien for slet. Men gennemgaaende holder jeg paa, at der gives vist faa Lande, om overhovedet noget, som har et bedre Materiel, end vi have. Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds særlig henviste til England, tror jeg, at enhver, som har rejst der, vil give mig Ret i, at de netop der gennemgaaende have daarligt Materiel, og at det i alt Fald ikke taaler Sammenligning med vort. Det ærede Medlem ankede dernæst over Posteringen

paa mit Budget, idet han mente, at man tog meget med paa § 27, som burde staa paa § 6. Den Postering, som følges, er i sin Tid anbefalet af Jernbanekommissionen af 1898 og nærmere udformet af min Forgænger, og jeg henviser det ærede Medlem til min Forgængers Begrundelse deraf, som findes i Anmærkningerne til Finanslovsforslaget for 1903—04 Sp. 473—74 o. fl. Jeg henholder mig til denne Begrundelse. Naar det ærede Medlem saa ankede over, at Fribefordringen er overført fra § 6 til Finansministeriets Budget og mente, at ogsaa det var for at hugge sig lidt mere Tantième, vil jeg sige, at de Par Tusinde Kr., der derved kan blive Tale om i Tantième til hele Personalet, tror dog vist neppe en Gang det ærede Medlem selv skulde have virket noget i saa Henseende, men dernæst, at dette jo ganske skyldes Kravene fra dette Tings Side. Det var jo Ordføreren her i Tinget, som under Forhandlingerne om den nugældende Lov den 15. Maj 1902 — det findes i Folketingstidende Sp. 5764 — krævede, at Fribefordringen skulde tages bort fra Statsbanernes Budget, hvor den intet havde at gøre. Det var ikke Statsbanernes Opgave at give Gaver eller være veldædige eller humane overfor andre — i alt Fald andre end deres eget Personale —, det var Op-gaver, som hørte andetsteds hen, og derfor burde det opføres paa de andre Ministeriets Budget og ikke paa Statsbanernes. Det krævedes af Ordføreren, det sluttede min Forgænger sig til — Sp. 5766 —, og det udtalte han i Landstinget, da Sagen kom derop — Sp. 284—85. Og siden, ja det er ikke længere siden end i Fjor, har man fra dette Tings Finansudvalgs Side rejst Anke mod mig, fordi jeg ikke holdt strengt nok over dette, at Fribefordring eller nedsat Betaling burde opføres paa det Ministeriums Budget, under hvilket det Formaal hørte, som der var Tale om. Derfor er dette Beløb med Rette ført bort fra § 6. Om det saa med Rette er opført paa Finansministeriets Budget paa § 26 er et Spørgsmaal, som ikke vedkommer mig. — Det ærede Medlem ankede over Uniformsreglementet, for saa vidt det skulde gøre Personalet alt for fint, som Negerfyrster paa Haiti, eller hvad det nu var, han nævnte. Det viser kun, at det ærede Medlem ikke kender dette Reglement. Naar de Herrer faa det at se i Virkeligheden, ville de vist give mig Ret i, at det ærede Medlem har overdrevet i en ganske urimelig Grad. Om det er Sølv eller Guld, de paagældende blive uniformerede med, spil-